Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40157
Copyright: Melk, Benediktinerstift

ꝑlunt illis nūc omīa que tamq̄ vmbra
velocit̄ pertransierunt quam breuis de
lectacio quam longam vestem post se t̄
hit et̄ne miŝie · O stulti ꝛ vecordes ubi st̄
nūt uerba ista : que cum leticia tanta ꝛ
cordis tripudia dicē solebatis Venite
ꝛ fruamur bonis ꝛ vtamur creatura tam
q̄m in iuuentute celeriter · Quid iuuant
nūc dulcia vinūla : quibus tam celeriter
ꝑfruebatis siquidē : a contrario plangē
uobis conuenit et plangendo exclamare
ac dicē ve ve : Ve nūc et in eternū Ve q̄a
nati sumus nec ult̄ mori valemus Ve q̄a
male torquemur nec a tormentis ult̄ vmq̄
liberabimur · O quis est quis ista recogi
tet supplicia ꝛ nostra ad cor ponat tormēta
Hec enī talia sūt ut quitq̄ in mūdo hor
ribili excogitari possit huis conpari in crude
litate nō valeāt · O dies ꝑclara nesciens